

kasernen; den er for nogle Aar siden ogsaa ombyttet, saaledes at Krigsministeren har faaet Tilladelse til at bytte den Grund, hvorpaa den hviler, med andre Arealer, som ere nødvendige til Jærnbaneforholdenes Ordning. Det vil altsaa ses, at i Virkeligheden ere de Motiver, der ligge bagved, ikke af militær Natur, ment rent civile. Det er Hensynet til Handelsens og Trafikkens Fremme, der har været det afgørende. Jeg mener derfor, at det vilde være uegentligt, om man vilde regne dette Beløb strengt taget med til de rent militære Udgifter; i alt Fald kan man ikke regne hele Beløbet udelukkende dertil. Den ærede Ordfører gjorde et Spørgsmaal til mig om, hvad Meningen egentlig var med de 150,000 Kr., som paa § 26 ere opførte til Anlæg af Rysbatterier. Jeg stal dertil svare, at Meningen er ganske simpelt derigennem at udtale, at det er min og Regeringens Opfattelse, at naar der stal gaas videre frem i Retning af Forsvarssagen, saa maa man nærmest gaa i den Retning at søge at hæve Forbindelsen mellem Landsdelene. Det er en Opgave, som kun kan løses af Hæren og Flaaden i Forening. Det er derfor, at det er foreslaaet at anlægge disse Batterier, som skulle hidrage til at lette Flaaden den Opgave at hæve Forbindelsen mellem Landsdelene. Ganske vist kan det kun svagt ske ved disse Anlæg. Der skulde jo særlig ogsaa gøres noget ved Store Bælt, ved Korsør og Aggersø Sund, naar man vil hæve Forbindelsen mellem Landsdelene. Men ærede Medlemmer ville jo vide, at for at oprette en Forbindelse ved Flaadestationer i Bæltet vil der først og fremmest behøves det nødvendige Materiel, og det havees ikke, lige saa lidt som det nødvendige Personel havees for Flaadens Bedkommende. Jeg siger derfor i Aar, ligesom jeg sagde i Fjor, at Vedtagelsen af det Lovforslag, der i Fjor blev forelagt af Marineministeren, og som han ogsaa i Aar vil forelægge, nemlig om en Revision af Søværnsloven, betragter jeg som det i Øjeblikket vigtigste Spørgsmaal for Forsvarsvæsenets videre Udvikling. Det er den Basis, man maa have. Der var dernæst et æret Medlem, der rettede en Forspørgsel til mig angaaende Leveringen af Dækkener ved Kantonnementsøvelserne. Det forholdt jeg meget rigtigt, som han sagde, at efter den gældende Lovgivning er det Kvarterværterne, der skulle sørge for Forsyningen med Dækkener, og jeg erkender ligeledes, at det er meget vanskeligt for dem. Det har derfor været under Overvejelse, om man ikke kunde hjælpe dem, og der blev gjort Forsøg for nogle Aar siden med at udlane Tæpper dels fra Beklædningsdepo-

tets Inventariebeholdninger dels fra Kasernerne. Men ærede Medlemmer ville begribe, at naar man laaner saadanne Dækkener og Tæpper ud til den Slags Brug, vende de tilbage i en forfærdelig slet Tilstand. Der slides paa dem, og det er nødvendigt at underkaste dem en Vask og Reparation, inden der kan blive Tale om at tage dem i Brug igen. Dette foranlediger Udgifter, og da man ikke kan staa i Forhold til alle de enkelte Individuer, vedtoges det for saa Aar siden, at naar man skulde udlane, maatte det være til Kommunerne, som saa atter maatte henvende sig til de enkelte, der toge Sagerne i Brug. Den Vej kan man gaa, men det kan kun ske under den Forudsætning, at der gives Refusion for Udgifterne, for Slid og Vask, og Erstatning for Bestandigelser og for Transportudgifter. Det er ikke ubetydelige Udgifter, det vil forvoldes, men vil man ikke gaa ind derpaa, maa man renoncere paa Tæpperne. Naar man ikke har Penge dertil, bliver man nødt til at forlange en Bevilling paa § 26, men ærede Medlemmer vide jo, hvorledes det gaar Krigsministeren, naar han kommer med saadanne Forlangender, saa falder man over ham og siger, at det skulde han ikke gøre. For Resten har Spørgsmaalet ikke stor Betydning over for de store Kantonnementsøvelser, thi under dem ere de enkelte værnepligtiges Ophold saa kort, at de kunne klare sig med mindre, og Værterne kunne da ogsaa bedre hjælpe dem. Men større Betydning har det i de Aar, hvor der ikke er Kantonnementsøvelser, men hvor Øvelserne holdes i Nærheden af Garnisonerne, thi da er det en stor Stykke, der paa længere Tid er til Stede. Hermed tror jeg at have besvaret de Bemærkninger, der ere komne frem vedrørende Krigsministeriet.

Marineministeren (Kavn): Naar jeg har bedt om Ordet nu, er det kun for at give nogle Oplysninger i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) angaaende Belysningen af et Farvand i Nærheden af Esbjerg, nemlig det saakaldte Normandsdyb, som fører fra Nordøen Øst for Horns Rev ind til Esbjerg. Det ærede Medlem udtalte, at det vilde være af ikke ringe Vigtighed for Fisterbefolkningen, om dette Farvand blev oplyst, og jeg deler ganske det ærede Medlems Anskuelse i saa Henseende. Man kan maaske sige, at det ikke alene er for Fisterbefolkningen, men ogsaa for Besejlingen Nord fra, at det kan være af Vigtighed, at dette Farvand er oplyst. Det er da ogsaa temmelig længe siden,